

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.326/2022/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe, ügyintéző: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj kifizetése
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 8. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.283/2022/7. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 11.000 (tizenegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagja, 2015. május 10-től helyszínelő és balesetvizsgáló beosztásban, teljes munkaidőben vezényléses munkarendben teljesít

szolgáltatást, heti munkaidőkerete 40 óra. A 19070-101/73/2015.Szü. számú munkaköri leírása szerint szolgálatteljesítési helye a szolgálati hely illetékességi területe, amelynek illetékessége a Rendőrség szervei illetékességi területének megállapításáról szóló 67/2007. (XII. 28.) IRM rendelet (a továbbiakban IRM rendelet) 1. melléklete alapján település 1, település 2, település 3 település 4, település 5, település 6, település 7, település 8, település 9, település 10, település 11, település 12, település 13 település 14, település 15, település 16, település 17, település 18, település 19, település 20, település 21 és település 22 helységekre áll fenn. Munkaköri leírása szerinti feladatát képezi a hatáskörébe tartozó közlekedési balesetek helyszínelése, ennek során a balesetek helyszínén a büntetőeljárásról, a közigazgatási hatósági eljárásról, a szabálysértésekről szóló törvény, valamint a hatályos utasítások, intézkedések alapján jár el, felveszi a szükséges adatokat, elkészíti a jegyzőkönyvet, valamint a helyszín pontos felmérése alapján a helyszínvázlatot, az eseményt fényképfelvételekkel, vagy más engedélyezett módon rögzíti. Bevonulása után a szükséges iratokat haladéktalanul elkészíti az Robotzsaru NEO rendszerben, azokat kinyomtatja, hitelesíti, rögzíti az ügyek releváns adatait a robotzsaru NEO adatbázisban, felel az ügyei iratainak tartalmáért. Munkaköri leírása 19070-101/138-2/2015-Szü. számú módosítása szerint 2017. július 01-jei hatállyal ellátja a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4-54., 60.-78., 83-95., 112-113., 121-130. pontjaiban megfogalmazott feladatokat, továbbá közvetlen vezetőjének utasítása alapján a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de szolgálati tevékenységi körében feladatköréhez kapcsolódó, mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik, ez beosztására, képzettségére, korára, egészségi állapotára vagy egyéb körülményeire tekintettel rá nézve aránytalan sérelemmel nem járhat.

[2] A felperes 2022. január 11-én szolgálati panaszt terjesztett elő előjárójánál, amelyben a rendvédelmi feladatot ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontja alapján 2019. január 1-től 2021. december 31-ig terjedő időszakra a szolgálati beosztásához nem tartozó más rendőrkapitányságok illetékességi területén (település 23, település 24 település 25) is végzett helyszínelői feladatellátásokra tekintettel az illetményalap 100%-ának megfelelő megbízási díj, valamint (középidőtől számított) késedelmi kamata megfizetését kérte. Vélelmezte, hogy a más helységben végzett, feladatkörébe nem tartozó, jelentős többletfeladatot, többletterhet eredményező helyszínelési feladatellátásra azért került sor, mert adott helységekből a rendelkezésre álló státuszszám nem elégséges, vagy a megüresedett helyszínelői státuszok nincsenek betöltve, illetve tartósan akadályozott személy helyettesítése szükséges. Az előjáró a szolgálati panasszal nem értett egyet, azt felterjesztette az alpereshez, aki a 19000/101/167-2022.Szü. számú határozatával a panaszt megalapozatlanságra hivatkozással elutasította. Megállapította, hogy felperes nem jogosult megbízási díjra, mert a más rendőrkapitányság illetékességi területén kapitányságvezetői utasításra, valamint a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) erőátcsoportosítása okán eseti (ideiglenes) jelleggel szolgálati érdekből belföldi kiküldetés keretében (Hszt. 2. § 8. pont) összesen 26 alkalommal 45 óra 54 perc időtartamban hajtott végre beosztásába tartozó szemleköteles (közúti) közlekedési baleset miatt helyszínelői feladatokat, tehát nem látott el beosztásához nem tartozó többletszolgáltatást.

A kereset és védírat

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2019. július 1. napjától 2021. október 31. napjáig terjedő időszakra (összesen 15 hónap) az illetményalap 100%-ában (havi 38.650 forint) meghatározott 579.750 forint megbízási díj, annak középídőtől (2020. augusztus 16.) számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltség (50.000 forint+10.000 forint utazási, parkolási költség /tárgyalás) megfizetésére. Kereseti érvelése szerint a peresített időszakban eredeti munkaköre mellett más rendőrkapitányságok illetékességi területén, akár egy tucatnyi más városban, helységben látott el szolgálati beosztásába nem tartozó többletfeladatként helyszínelői feladatokat 2019. július – augusztus, október, 2020. március-április, július, szeptember, december, 2021. február-április, június-augusztus, október hónapokban, amelyért megbízási díjat nem kapott. Alperes szakmai átcsoportosítási hivatkozásai nem relevánsak, mert a munkaköri leírásban foglaltak nem léphetik át a kinevezés szerinti beosztását; a munkaköri leírás kiegészítésével az új, más beosztásba tartozó feladatok nem válnak a munkakör részévé, s ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem (Mfv.II.10.179/2011/4.). A Hszt. 2. § 25., 4., 24., 28. pontja együttes értelmezése alapján szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis a szolgálati hely állománytáblázatában meghatározott helyszínelői munkakör. Az alperesi kimutatás esetszámát nem vitatta, időmeghatározását ugyanakkor hiányosnak találta az oda-visszautazás ideje, illetőleg az alapján, hogy a szemlét követően az irodában kellett a helyszíni feladatokat feldolgoznia.

[4] Az alperes a védiratában vitatta a kereset jogalapját és annak összepszerűségét egyaránt, a szolgálti panaszt elutasító határozatában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint felperes a tevékenységét a Hszt. 2. § 8. pontjában szabályozott belföldi szolgálati kiküldetés keretében a kapitányságvezető, valamint felperes közvetlen szolgálati előjárója szolgálatvezénylése, illetőleg a TIK erőátcsoportosítása alapján szolgálati idejében a beosztásába tartozó helyszínelői tevékenység útján látta el, melyért többletdíjazásra nem jogosult. A Hszt. 13. § (4) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagja a szolgálati jogviszony létesítésekor vállalja, hogy a törvényben meghatározott feltételekkel a szolgálati érdekeknek megfelelően a rendvédelmi szerv bármely szervezeti egységénél kötelezhető szolgálatteljesítésre. E feladatellátásra alkalmasságukon (három év alatt 26 alkalommal 15 hónapot érintően) került sor, így indokolatlan a megbízási díj minimumösszegétől (50%-os mérték) eltérni, a megjelölt hónapokban 1-2 óra időtartamban végzett felperes más rendőrkapitányság illetékességi területén beosztásába tartozó helyszínelői tevékenységet. Vitatta a felperesi perköltségigény mértékét is, e körben egyszerű megítélésű jogkérdésre hivatkozott, amely nem igényelt jelentős felkészülést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímén a törvényes levonásokkal terhelten 434.820 forintot, és ennek 2020. augusztus 16. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, valamint 42.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ítéletét a Hszt. 2. § 4., 24., 25., 28. pontjára, az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 21. és 24. pontjára, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjára, (5) és (6) bekezdésére alapította, a keresetet túlnyomórészt megalkozottnak találta.

[6] A perben azt vizsgálta, hogy a felperes által az érintett időszakban ellátott helyszínelői tevékenység megalapozza-e a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot, és ha igen, az ellátott tevékenységgel milyen mértékű megbízási díj arányos. Felperes szolgálati beosztásához tartozó feladatkört elsődlegesen vizsgálva megállapította, hogy felperes szolgálati helye a szolgálati hely, feladata a munkáltató hatáskörébe és illetékességi területén elkövetett bűncselekmények helyszínein történt balesetek helyszínelése és vizsgálata, munkakörét tehát a munkáltatójának illetékességi területéhez képest lehet értelmezni. A Hszt. 2. § 25., 4., 24. és 28. pontja együttes értelmezéséből adódóan felperes szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis a szolgálati hely állománytáblázatában meghatározott munkakör. Mindebből következően nem tartozhat a munkakörébe, beosztásába, feladatkörébe egy másik rendőrkapitányságon jelentkező, és az ottani állomány munkakörébe sorolt helyszínelői feladat ellátása. Az adott munkakör meghatározása nem nyúlhat túl a szolgálati helyen. A kiküldetésre, szakmai indokokra, erőátcsoportosításra vonatkozó szabályokat nem lehet úgy értelmezni, hogy azok kiüresítik a megbízásra vonatkozó jogszabályi rendelkezést, a kiküldetés fogalmilag egy másik területen való munkavégzést feltételez a munkáltató utasítása alapján, amely mellett kizárt egyidejűleg a beosztási helyen való feladatellátás is. Ezzel szemben felperes a perbeli esetekben a beosztásához nem tartozó feladatokat végzett, azaz többletfeladatokat látott el, melynek alapján jogosult megbízási díjra, azonban a rendvédelmi illetményalap 100%-ában meghatározott megbízási díj iránti igény eltúlzott, a többletfeladatellátásra tekintettel az illetményalap 75%-os mértékében, azaz 434.820 forint megbízási díjban fogadta el azt, ezt meghaladóan a kereset alaptalannak értékelte.

A fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem.

[7] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, másodfokú perköltséget igényelt. Állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 2. § 8. pontját, 13. § (4) bekezdését, 71. § (1) bekezdés a), c) pontját, (5) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr1.) 35. § (3), (4), (5), (6) bekezdését, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: BMr2) 10. § (2) bekezdését. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy felperes a perbeli esetekben beosztásához nem tartozó feladatokat végzett, azaz többletszolgálatot látott el, melynek alapján megbízási díjra lenne jogosult. A csatolt kimutatások alapján felperes a peresített időszakban (2 év alatt) a TIK, valamint a kapitányságvezető utasítása alapján összesen 26 alkalommal hajtott végre szemleköteles (közúti) közlekedési baleset miatt település 23 és más (település 24 település 25) Rendőrkapitányság illetékességi területén helyszínelői feladatokat. A belföldi kiküldetés fogalma szerint a hivatásos állomány tagjának meghatározott szolgálati feladat teljesítése céljából a szolgálatteljesítési helyének közigazgatási határon kívül történő ideiglenes szolgálatteljesítése nem eseti jelleget határoz meg a munkáltató számára, hanem „ideiglenes szolgálatteljesítést”, amely kikötésnek az alperes megfelelt, és az ideiglenes átrendelés (Hszt. 60-61.§) jogintézményéhez hasonlóan a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges szolgálatszervezési okból ideiglenesen a belföldi kiküldetésre alperesnek külön díjazás nélkül

jogszerű lehetősége volt. Azzal, hogy esetenként az illetékességi területen kívül látott el felperes a beosztásának megfelelő, a munkakörébe tartozó feladatot, nem keletkezett többletfeladat, sem többletfelelősség, amely a megbízási díj megállapítását megalapozná.

[8] A megbízási díj mértékének megállapításánál nem indokolt eltérni az 50%-os alapösszegetől, mivel felperesnek az irodában, a szolgálati helyen, nem az illetékességi területén kívül kellett feldolgozni helyszíni feladatait, így a megítélt megbízási díj nincs arányban a „többletfeladat” nagyságával, annak további mérséklése indokolt. Összességében hivatkozott arra, hogy a felperes a keresettel érintett esetekben nem más beosztásba tartozó, hanem a beosztása, munkaköre szerinti helyszínelői, balesetvizsgálói feladatokat látott el esetenként a település 23 Rendőrkapitányság, illetve más kapitányság vonatkozásában is erőátcsoportosítás keretében alkalomszerűen az érintett két rendőrkapitányság vezetőjének döntésén alapuló utasítás, másrészt a TIK irányítása alapján. Az erőátcsoportosítások minden olyan esetben indokoltak és szükségesek voltak, amikor a területileg illetékes rendőrkapitányság helyszínelője (más baleset miatt) közlekedési balesettel érintett helyszínen nem tudott megjelenni. Ideiglenes jelleggel, szolgálati érdekből történő erőátcsoportosítás szükségessége esetén a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges szolgálatszervezési okból lehetőség volt arra, hogy a munkáltató utasítására – belföldi kiküldetés keretében – a hivatásos állomány tagja másik rendőrkapitányság illetékességi területén lásson el beosztásába tartozó feladatokat. Amennyiben ezekben az esetekben is megbízási díjat kellene fizetnie alperesnek, akkor a Hszt. szolgálati helytől eltérő foglalkoztatás (átrendelés, ideiglenes átrendelés, belföldi kiküldetés) szabályai kiüresednének.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint alperesnek a Hszt. 13. § (4) bekezdésére hivatkozása alaptalan, sőt munkavégzési (szolgálatteljesítési) helyének meghatározása sem releváns, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra akkor válik jogosulttá a hivatásos állomány tagja (többek között), ha szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, így annak vizsgálata szükséges, hogy mi a beosztása, feladatköre. A szolgálati beosztás fogalma alatt a Hszt. 2. § 25. pontja az állománytáblázatban rendszeresített munkakört jelöli. Helyszínelői beosztása a település 5 Rendőrkapitányság állománytáblázatában rögzített, így szervezetileg ezen rendőrkapitányság állományába tartozik, s ezen feladatkörébe nem tartozó munkavégzés jogosítja megbízási díjra. Az illetékességi szabályokra figyelemmel beosztása folytán nem illetékes más városi rendőrkapitányságok területén bekövetkezett balesetek helyszínelésében, nem az alperes által hivatkozott szolgálati jellegnek, hanem kinevezése szerinti beosztásának van jelentősége.

[10] Az adott munkakör meghatározása nem nyúlhat túl a szolgálati helyen. A Hszt. 2. § 25. pontja (szolgálati beosztás fogalma), 2.v§ 4. pontja (állománytáblázat fogalma), 2.v§ 24. pontja (szervezeti egység fogalma) együttes értelmezése alapján szolgálati beosztása a szervezeti egysége, vagyis a szolgálati hely állománytáblázatában meghatározott munkakör. A szolgálati feladatoknak nem egy, hanem két egyéb városban, és az ezekhez tartozó egyéb településeken történő ellátása nyilvánvalóan jelentős többletteherrel, többletfeladattal, többletfelelősséggel is jár, melyek kinevezése szerinti beosztásához nem tartozhatnak. Alperes Hszt. 2. § 8. pontjára (belföldi kiküldetés) hivatkozása okszerűtlen, hiszen az az eltérő szolgálatteljesítési hely ellentételezését szolgálja, míg a megbízási díj ténybeli alapja a beosztásba nem tartozó feladatellátás. Hivatkozott a Kúria Kf.III.45.083/2022/5. számú és a Fővárosi Ítéltábla 1.Kf.700.127/2022/4. számú döntéseire, melyeknek elvi tartalma szerint a szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató rendvédelmi szerv illetékességi körébe nem tartozó feladat ellátása akkor is, ha az a feladat – jellegét tekintve –

azonos a hivatásos állomány tagjának beosztásába tartozó feladattal. Az alperes által hivatkozott belföldi kiküldetés fogalmát a Hszt. 2. §-a, részletszabályait a BMr.2 rendelet 17.§-a adja, amelynek alapján sem írásbeli elrendelés, sem a kiküldetés jogkövetkezményeként előírt ellentételezés (pl. napi díj megfizetése) nem történt meg, így tartalmilag a pertárgyi foglalkoztatás nem kiküldetés. A munkaköri leírások kiegészítésével az új, más beosztáshoz tartozó feladatok nem lesznek munkakörébe tartozók, s ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem (Kúria Mfv.II.10.179/2011/4.), más városokban végzett többletfeladatok kinevezése szerinti beosztásába így nem tartozhatnak. Nem alapos alperes összecszerűség-mérséklési igénye sem, mivel rendszeresen, havonta visszatérően végezte a pertárgyi többletfeladatokat, így a 75% (bruttó 28.987,5 forint) megítélt megbízási díj nem lehet eltúlzott.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[11] Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján kizárólag a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság érdemi döntése megalapozott, amellyel a Fővárosi Ítéltábla is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[13] A felek az eljárásban egyezően nyilatkoztak arról, hogy felperes kinevezése a peresített időszakban a szolgálati hely illetékességi területén helyszínelő és balesetvizsgálói tevékenységre vonatkozott, és a csatolt kimutatás alapján - a felek által nem vitatottan - a peresített időszakban a kapitányságvezető utasítása, valamint a TIK küldések alapján a felperes 26 alkalommal (összesen 45 óra 54 perc időtartamban) hajtott végre szemleköteles (közúti) közlekedési baleset miatt más kapitányság illetékességi területére kiterjedő helyszínelői és balesetvizsgálói feladatokat. Alperes nem a kinevezés, hanem a különleges közszolgálati jogviszonyból fakadó szolgálati érdek és erőátcsoportosítás, valamint a belföldi szolgálati kiküldetés kapcsán hivatkozott arra, hogy felperesnek az illetékességi területétől eltérő más rendőrkapitányságok illetékességi területén végzett feladatait ellentételezés nélkül kellett teljesítenie.

[14] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróságnak felperes szolgálati beosztásába tartozó feladatköre kapcsán kifejtett érveivel; a Hszt. 2. § 25. pontjában definiált szolgálati beosztás fogalma, a 2. § 4. pontjában meghatározott állománytáblázat fogalma és a 2. § 24. pontjában rögzített szervezeti egység fogalma együttes értelmezéséből okszerűen jelentkező feladatkör az állománytáblázatban rendszeresített, a hivatásos állomány tagjával betölthető munkakör. A felperes beosztása a szolgálati hely állománytáblázatában rögzített, így szervezetiileg a szolgálati hely állományába tartozik, s ezen feladatkörébe nem tartozó munkavégzés jogosíthatja őt megbízási díjra. A hivatásos szolgálati jogviszonyban - egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal - a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekint egy másik munkakört – akár átmeneti, akár tartós –

ellátását. Az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon az ellátandó feladatokat, munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatok jogszerűen nem építhetők be, a munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetők (Kfv.VII.37.193/2020/8., Kf.VII.39.246/2020/4., Kf.VII.410.244/2020., BH.2018. 259.).

[15] Az illetékességi területen kívül más helységeken, városokban végzett feladatok felperes kinevezése szerinti beosztásába nem tartoznak bele. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a más rendőrkapitányságok illetékességi területén ellátott feladatok többletfeladatoknak tekinthetők, a szolgálati jogviszony nem ad alapot az alperesnek korlátlan utasítási jogkör gyakorlására, és szakmai indokok (erőátcsoportosítás) jogszerűen azt nem igazolhatják. A Fővárosi Ítéltábla ehelyütt utal arra, hogy a hivatásos állomány tagjának többlettevékenységéért járó megbízási díj jogalapja körében a Kúria által kimunkált ítélkezési gyakorlat szerint a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgálati beosztáson kívüli tevékenység bír jelentőséggel (Kfv.VII.37.642/2020/5.). Ezen jogszabályi rendelkezésben meghatározott kritériumok konjunktívak, következésképpen a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül. Felperes kinevezése szerinti beosztása a szolgálati hely illetékességi területén található, az illetékességi területén kívüli, további rendőrkapitányságok illetékességi területén ellátott feladatok ezért nem sorolhatók kinevezési beosztásához. A munkaköri leírások kiegészítésével az új, más beosztáshoz kapcsolódó feladatok sem lesznek felperes munkakörébe tartozók, és ez nem minősül a kinevezés közös megegyezéssel történő módosításának sem. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölé-rendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Amint arra a Kúria, bár a régiós szemlebizottsági feladatokat vizsgálva, több eseti döntésében is rámutatott, a kinevezési okiratban meghatározott beosztást meghaladó, azon túlmenő illetékességi területre kiterjedő régiós szemlebizottsági feladatok többletfeladat-ellátást eredményeznek, így ennek ellentételezéseként megbízási díj jár (Kf.VIII.40.034/2021/4., Kf.VIII.40.054/2021/4., Kf.VII.40.244/2020/4., Kf.VII.39.106/2021/6., Kf.III.45.120/2021/4.). A szolgálati beosztáshoz nem tartozó feladatkörnek minősül a munkáltató rendvédelmi szerv illetékességi körébe nem tartozó feladat ellátása akkor is, ha az a feladat – jellegét tekintve – azonos a hivatásos állomány tagjának beosztásába tartozó feladattal.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az alperes különleges szolgálati érdekre és erőátcsoportosításra való hivatkozását a perbeli ügyben azért nem találta relevánsnak, mivel az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e felperes a kinevezés szerinti rendőrkapitányság illetékességi területén kívüli további rendőrkapitányságok illetékességi területén való feladatellátásra, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e. Ugyanez vonatkozik az 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás 28. és 32. pontjaiban foglaltakra is, a TIK ügyeletvezető e rendelkezésekben deklarált utasításadási és ideiglenes átcsoportosítási jogköre nem jelenti egyúttal azt is, hogy az ezek alapján teljesített, szolgálati beosztásba nem tartozó többletfeladatokért a hivatásos állomány tagja megbízási díjra ne lenne jogosult. A belföldi szolgálati kiküldetés Hszt. 2. § 8. pontjában

rögzített definíciója szerint a hivatásos állomány tagjának meghatározott szolgálati feladat teljesítése céljából a szolgálatteljesítési helyének közigazgatási határán kívül történő ideiglenes szolgálatteljesítése tekinthető, ide nem értve, ha a hivatásos állomány tagja a szolgálati kötelezettség teljesítésének természetéből eredően szolgálati feladatait szokásosan a szolgálatteljesítési helyének közigazgatási határán kívül teljesíti. A belföldi szolgálati kiküldetés fogalmilag egy másik területen való munkavégzést feltételez a munkáltató utasítása alapján, amely mellett kizárt egyidejűleg a beosztási helyen való feladatellátás is, másrészt a belföldi szolgálati kiküldetés a Hszt. 2. § 8. pontjában előírt jogszabályi feltételei teljesüléseként a BMr.2 rendelet 17. §-ának megfelelő írásbeli elrendelést, sem a kiküldetés jogkövetkezményeként előírt ellentételezést (pl. napidíj megfizetése) alperes nem igazolta.

[17] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok a konkrét elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletének (mérlegelésének) jogszerűtlenné minősítését eleve kizárta. A megbízási díj mértéke tekintetében az alperes a fellebbezésében nem adta indokát annak, hogy az idézett BMr.1 és BMr.2. hivatkozott rendelkezései miként támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem áll arányban a többletfeladat nagyságával. Nem fejtette ki és nem igazolta azon állítását, miszerint a helyszíni feladatok irodai feldolgozása következtében többlet – az illetékességi területen kívüli munkavégzés általa elismert esetenként 1-2 óra feladatkimutatás adataival szemben – nem áll fenn. Mindezt annak ellenére nem mutatta be és támasztotta alá a másodfokú bíróság számára, hogy egyébként a kérdéses mérlegelési jogkört eredendően ő gyakorolja.

[18] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[19] A másodfokú bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire és 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy jellegére, iránymutató másodfokú döntés rendelkezésre állására, erre tekintettel a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének csökkentett munkaidő-igényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a rendelkező rész szerint leszállította.

[20] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes

Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[22] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 19.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró